

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.
Ефективна економіка. 2026. № 2.
ISSN 2307-2105

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.2.103>

УДК 364.012.6:336.5:005.94

О. Г. Казарян,

*к. е. н., старший викладач кафедри управління, фінансів та адміністрування,
Одеський інститут ПрАТ "ЗВО "Міжрегіональна академія
управління персоналом"*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5720-5168>

ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ЧЕРЕЗ ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ

O. Kazarian,

*PhD in Economics, Senior Lecturer of the Department of Management, Finance and
Administration, Odesa Institute of the Private Joint-Stock Company "Higher
Educational Institution Interregional Academy of Personnel Management"*

INCREASING THE ACCESSIBILITY OF SOCIAL SERVICES FOR VETERANS THROUGH FINANCIAL INNOVATIONS

Статтю присвячено поглибленому аналізу шляхів підвищення доступності соціальних послуг для ветеранів війни в Україні в контексті післявоєнного відновлення та трансформації національної соціально-економічної системи. Актуальність дослідження визначається масштабними

соціальними наслідками воєнних дій, які зумовили суттєве зростання кількості ветеранів та ветеранок, що потребують довгострокової державної підтримки у сферах соціального захисту, охорони здоров'я, психологічної реабілітації, професійної адаптації та економічної інтеграції. У статті обґрунтовано, що традиційні фінансові та організаційні механізми надання соціальних послуг не повною мірою відповідають сучасним викликам через надмірну фрагментованість системи управління, обмеженість бюджетних ресурсів, нерівномірність територіального доступу до послуг та недостатній рівень їх персоналізації. Теоретико-методологічною основою дослідження слугують концепції соціальної держави, соціальних інвестицій та інклюзивного економічного розвитку, що дозволило розкрити фінансові інновації як ключовий інструмент модернізації соціальної політики щодо ветеранів. У роботі проаналізовано сутність і класифікацію фінансових інновацій у сфері соціального захисту, зокрема цифрові фінансові платформи, електронні сервіси соціальної підтримки, інноваційні механізми бюджетного фінансування, соціальні облігації, соціальні інвестиційні фонди та моделі державно-приватного партнерства. Значну увагу приділено аналізу міжнародного досвіду впровадження фінансових інновацій у системах соціального захисту ветеранів у розвинених країнах, що дало змогу ідентифікувати найбільш ефективні практики підвищення доступності та якості соціальних послуг, а також визначити можливості їх адаптації до українських умов з урахуванням післявоєнних економічних, інституційних і соціальних обмежень. Доведено, що інтеграція фінансових інновацій у національну систему соціального захисту ветеранів сприяє підвищенню адресності соціальної допомоги, оптимізації використання бюджетних коштів, зменшенню адміністративних витрат, підвищенню прозорості фінансових потоків та формуванню умов для активної соціально-економічної реінтеграції ветеранів у цивільне життя. Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні фінансових інновацій як системоутворюючого чинника забезпечення доступності соціальних послуг для ветеранів у післявоєнний

період. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання органами державної влади та місцевого самоврядування при розробленні та реалізації стратегій соціального захисту ветеранів, програм післявоєнного відновлення та інноваційної соціальної політики, спрямованої на забезпечення сталого та інклюзивного розвитку України.

The article is devoted to an in-depth analysis of ways to increase the availability of social services for war veterans in Ukraine in the context of post-war restoration and transformation of the national socio-economic system. The relevance of the study is determined by the large-scale social consequences of military actions, which led to a significant increase in the number of veterans who require long-term state support in the areas of social protection, healthcare, psychological rehabilitation, professional adaptation and economic integration. The article substantiates that traditional financial and organizational mechanisms for providing social services do not fully meet modern challenges due to the excessive fragmentation of the management system, limited budget resources, uneven territorial access to services and insufficient level of their personalization. The theoretical and methodological basis of the study is the concepts of the social state, social investments and inclusive economic development, which allowed to reveal financial innovations as a key tool for modernizing social policy towards veterans. The paper analyzes the essence and classification of financial innovations in the field of social protection, in particular digital financial platforms, electronic social support services, innovative budget financing mechanisms, social bonds, social investment funds and public-private partnership models. Considerable attention is paid to the analysis of international experience in implementing financial innovations in veterans' social protection systems in developed countries, which made it possible to identify the most effective practices for increasing the accessibility and quality of social services, as well as to determine the possibilities of their adaptation to Ukrainian conditions, taking into account post-war economic, institutional and social constraints. It is proven that the integration of financial innovations into the national

system of veterans' social protection contributes to increasing the targeting of social assistance, optimizing the use of budget funds, reducing administrative costs, increasing the transparency of financial flows and creating conditions for the active socio-economic reintegration of veterans into civilian life. The scientific novelty of the study lies in the substantiation of financial innovations as a system-forming factor in ensuring the availability of social services for veterans in the post-war period. The practical significance of the results obtained lies in the possibility of their use by state authorities and local governments in the development and implementation of strategies for social protection of veterans, post-war recovery programs and innovative social policies aimed at ensuring sustainable and inclusive development of Ukraine.

Ключові слова: ветерани, соціальні послуги, фінансові інновації, соціальна реінтеграція, соціальна політика, цифровізація.

Keywords: veterans, social services, financial innovations, social reintegration, social policy, digitalization.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасний етап розвитку українського суспільства характеризується глибокими соціально-економічними трансформаціями, спричиненими повномасштабною війною, наслідком якої стало суттєве зростання кількості ветеранів та ветеранок, що потребують системної, довгострокової та комплексної підтримки з боку держави і суспільства. У післявоєнний період саме проблема доступності соціальних послуг для ветеранів набуває стратегічного значення, оскільки від ефективності їх соціальної реінтеграції залежить не лише рівень соціальної стабільності, а й відновлення людського капіталу, економічна активність населення та сталий розвиток країни загалом [1; 3]. Водночас чинна система соціального захисту ветеранів в Україні значною мірою базується на традиційних фінансових і адміністративних механізмах, які в умовах

зростаючого навантаження на державний бюджет, фрагментованості інституційного управління та нерівномірного регіонального розвитку виявляються недостатньо ефективними для забезпечення своєчасного, адресного та якісного надання соціальних послуг. Практика свідчить, що ветерани часто стикаються з ускладненими процедурами отримання допомоги, обмеженим доступом до інформації, низьким рівнем цифровізації соціальних сервісів та браком фінансових ресурсів для реалізації індивідуальних програм реабілітації й адаптації [5; 7]. За таких умов особливої актуальності набуває пошук інноваційних підходів до фінансування та організації соціальних послуг, здатних забезпечити підвищення їх доступності та ефективності. Фінансові інновації, зокрема цифрові платформи соціальних виплат, електронні сервіси для ветеранів, механізми соціального інвестування та державно-приватного партнерства, розглядаються як один із ключових інструментів модернізації соціальної політики у післявоєнний період [4; 6]. Проблема впровадження таких інновацій тісно пов'язана з важливими науковими завданнями, що полягають у теоретичному обґрунтуванні ролі фінансових інновацій у системі соціального захисту, визначенні їх впливу на соціальну реінтеграцію ветеранів та оцінці ефективності різних моделей фінансування соціальних послуг. У практичному вимірі дана проблематика корелює із завданнями формування результативної державної соціальної політики, оптимізації використання бюджетних ресурсів, підвищення прозорості фінансових потоків і забезпечення рівного доступу ветеранів до соціальних послуг незалежно від місця проживання та соціального статусу. Таким чином, вирішення проблеми підвищення доступності соціальних послуг для ветеранів через фінансові інновації є не лише актуальним науковим завданням, але й важливою практичною умовою успішного післявоєнного відновлення України та побудови інклюзивної соціально орієнтованої економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У межах досліджуваної проблематики вагомий науковий внесок зробили вітчизняні та українські дослідники, праці яких формують теоретичне й прикладне підґрунтя сучасної

соціальної політики щодо ветеранів. Так, І. В. Яцкевич зосереджує увагу на інноваційній політиці України в післявоєнний період, підкреслюючи значення інноваційних механізмів для відновлення економіки та соціальної сфери, зокрема в контексті підтримки вразливих груп населення [1]. Г. В. Воробйова та С. С. Зозуля аналізують зарубіжні тренди соціальної політики захисту ветеранів, акцентуючи на трансформації моделей соціальної підтримки в напрямі персоналізації та підвищення ефективності соціальних сервісів [2]. Значний внесок у дослідження ролі держави у процесах соціальної реінтеграції ветеранів зробили А. Селянінова, В. Кузьбіда та Я. Хоменко, які розглядають державну політику як ключовий інституційний чинник забезпечення комплексної підтримки ветеранів і ветеранок [3]. Питання інноваційних підходів до організації соціального захисту ветеранів війни з урахуванням міжнародного досвіду ґрунтовно висвітлено у працях Р. П. Шевченка, де особливу увагу приділено фінансовим та управлінським інструментам модернізації соціальної сфери [4]. Аналітичні матеріали Українського ветеранського фонду доповнюють наукові дослідження практичним баченням проблем і перспектив державної політики у сфері соціальної реінтеграції ветеранів [5]. У працях І. Семенової детально проаналізовано міжнародний досвід реінтеграції ветеранів у цивільне життя, що дозволяє визначити ефективні інституційні та фінансові моделі підтримки [6]. Водночас Т. І. Захаріна зосереджує увагу на реінтеграційному потенціалі ветеранів, розглядаючи його як ключовий чинник успішної соціальної адаптації та повернення до активної участі в суспільному й економічному житті [7].

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає в обґрунтуванні ролі фінансових інновацій у підвищенні доступності соціальних послуг для ветеранів війни та розробленні науково обґрунтованих рекомендацій щодо їх впровадження в систему соціального захисту України в умовах післявоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Соціальний захист ветеранів у сучасній науковій парадигмі розглядається як складова загальної моделі

соціальної держави, що поєднує принципи соціальної справедливості, солідарності, рівності доступу до соціальних благ та відповідальності держави за відновлення й підтримку людського капіталу. Теоретичні підходи до формування системи соціального захисту ветеранів базуються на положеннях теорії соціальної політики, теорії соціальних інвестицій та концепції інклюзивного розвитку, відповідно до яких витрати на підтримку ветеранів розглядаються не лише як соціальні трансферти, а як довгострокові інвестиції у відновлення трудового, підприємницького та інтелектуального потенціалу суспільства [1]. У межах цих підходів соціальний захист ветеранів трактується як комплекс взаємопов'язаних інституційних, фінансових та організаційних механізмів, спрямованих на забезпечення гідного рівня життя, компенсацію втрат здоров'я і доходів, а також створення умов для повноцінної участі ветеранів у соціально-економічному житті країни. Наукові дослідження підкреслюють, що ефективна система соціального захисту ветеранів має ґрунтуватися на принципі адресності, що передбачає врахування індивідуальних потреб ветеранів залежно від стану здоров'я, соціального статусу, професійного досвіду та рівня соціальної адаптації, а також на принципі безперервності підтримки, який забезпечує послідовний перехід від первинної допомоги до довгострокових реінтеграційних заходів [3; 7]. Важливою теоретичною засадою соціального захисту ветеранів є концепція життєвого циклу, відповідно до якої державна підтримка має змінюватися залежно від етапів повернення ветерана до цивільного життя – від періоду демобілізації та медико-психологічної реабілітації до етапів професійної реалізації, підприємницької активності та соціальної самореалізації. У межах цієї концепції наголошується на необхідності інтеграції соціальних, медичних, освітніх і фінансових інструментів підтримки в єдину систему, здатну забезпечити цілісний підхід до реінтеграції ветеранів [6]. Окрему увагу в теоретичних дослідженнях приділено ролі держави як ключового суб'єкта соціального захисту ветеранів, яка полягає не лише у фінансуванні соціальних програм, а й у формуванні нормативно-правової бази, координації діяльності

різних інституцій, залученні громадського сектору та бізнесу до надання соціальних послуг і створенні умов для впровадження інноваційних фінансових механізмів [4; 5]. При цьому сучасні теорії соціальної політики наголошують на переході від патерналістської моделі соціального захисту до партнерської, де ветеран розглядається як активний учасник процесу реінтеграції, а соціальні послуги – як інструмент розвитку його спроможностей, а не лише компенсації втрат. У контексті післявоєнного відновлення особливого значення набуває теоретичне осмислення фінансового забезпечення соціального захисту ветеранів, яке розглядається через призму бюджетної стійкості, ефективності використання ресурсів та необхідності диверсифікації джерел фінансування шляхом залучення інноваційних фінансових інструментів, соціальних інвестицій і механізмів державно-приватного партнерства [1; 4]. Таким чином, теоретичні засади соціального захисту ветеранів формують наукову основу для розроблення сучасної, фінансово стійкої та орієнтованої на результат системи підтримки, здатної забезпечити підвищення доступності соціальних послуг і сприяти успішній соціально-економічній реінтеграції ветеранів у цивільне життя в умовах післявоєнного розвитку України.

У сучасних умовах трансформації соціально-економічних систем фінансові інновації дедалі частіше розглядаються як один із ключових інструментів підвищення ефективності та доступності соціальних послуг, зокрема для таких соціально вразливих категорій населення, як ветерани війни. У науковій літературі фінансові інновації трактуються як сукупність нових або вдосконалених фінансових продуктів, інструментів, механізмів і технологій, спрямованих на оптимізацію процесів мобілізації, розподілу та використання фінансових ресурсів у соціальній сфері, а також на підвищення прозорості й адресності соціальної підтримки [1]. В умовах післявоєнного періоду в Україні застосування фінансових інновацій у системі соціального захисту ветеранів набуває особливої актуальності через обмеженість бюджетних ресурсів, необхідність швидкого масштабування соціальних програм і зростаючі потреби у комплексних послугах медичної, психологічної та соціально-економічної

реабілітації. Одним із базових напрямів фінансових інновацій є цифровізація соціальних виплат і сервісів, яка передбачає впровадження електронних платформ, цифрових кабінетів ветерана, автоматизованих систем призначення та моніторингу соціальних виплат і пільг; такі інструменти дозволяють істотно скоротити часові та адміністративні витрати, мінімізувати корупційні ризики та забезпечити рівний доступ до соціальних послуг незалежно від місця проживання ветерана [4; 5]. Важливим елементом фінансових інновацій є перехід від універсальних, слабо диференційованих виплат до персоналізованих фінансових інструментів, зокрема соціальних ваучерів, індивідуальних соціальних рахунків і цільових фінансових пакетів підтримки, які надають ветеранам можливість самостійно обирати необхідні послуги в межах визначених державою або місцевими громадами пріоритетів; такий підхід сприяє підвищенню адресності допомоги та орієнтації соціальної політики на реальні потреби отримувачів [2; 6]. Окреме місце у системі фінансових інновацій посідають механізми соціального інвестування, зокрема соціальні облігації, фонди соціального впливу та моделі оплати за результат (pay-for-success), які передбачають залучення приватного капіталу до фінансування соціальних програм із подальшим поверненням інвестицій за умови досягнення визначених соціальних результатів; застосування таких інструментів у сфері соціального захисту ветеранів дозволяє зменшити пряме навантаження на державний бюджет і водночас стимулювати ефективність та інноваційність постачальників соціальних послуг [4]. Значну роль у розширенні доступності соціальних послуг відіграє державно-приватне партнерство, яке розглядається як фінансова та інституційна інновація, що забезпечує поєднання ресурсів, експертизи та управлінських можливостей держави, бізнесу й громадського сектору для створення та надання комплексних сервісів підтримки ветеранів, зокрема у сферах професійної реабілітації, працевлаштування, розвитку ветеранського підприємництва та соціального житла [3; 6]. Теоретичні та прикладні дослідження свідчать, що впровадження фінансових інновацій сприяє не лише підвищенню доступності соціальних

послуг, а й трансформації самої логіки соціальної політики – від моделі пасивної підтримки до моделі соціальних інвестицій, орієнтованої на відновлення спроможностей ветеранів і їх активну участь у соціально-економічному житті суспільства [7]. У післявоєнних умовах України фінансові інновації можуть стати системоутворюючим чинником модернізації соціального захисту ветеранів за умови належного нормативно-правового забезпечення, розвитку цифрової інфраструктури, міжвідомчої координації та формування механізмів оцінювання соціального ефекту використання фінансових ресурсів, що в сукупності створює підґрунтя для стійкого розширення доступу ветеранів до якісних і своєчасних соціальних послуг.

Аналіз міжнародного досвіду організації соціального захисту та реінтеграції ветеранів свідчить, що у більшості розвинених країн світу політика підтримки ветеранів формується як довгострокова, системна та фінансово забезпечена складова державної соціальної політики, орієнтована не лише на компенсацію втрат, а насамперед на відновлення соціальної та економічної активності осіб, які брали участь у бойових діях. У країнах Європейського Союзу, Північної Америки та окремих державах Азійсько-Тихоокеанського регіону соціальний захист ветеранів ґрунтується на принципах персоналізації послуг, міжвідомчої координації та активного використання інноваційних фінансових і цифрових інструментів, що дозволяє забезпечити високий рівень доступності соціальних сервісів навіть за умов значного бюджетного навантаження [2; 6]. Значна увага в міжнародній практиці приділяється цифровізації процесів надання соціальних послуг, зокрема створенню єдиних електронних платформ для ветеранів, через які здійснюється доступ до соціальних виплат, медичних і реабілітаційних послуг, програм перекваліфікації та працевлаштування; такі платформи інтегрують інформацію різних відомств і забезпечують принцип «єдиного вікна», що суттєво знижує адміністративні бар'єри та витрати часу для отримувачів послуг [4]. У фінансовому вимірі поширеною практикою є застосування персоналізованих фінансових інструментів, зокрема соціальних ваучерів та індивідуальних

рахунків підтримки ветеранів, які дозволяють спрямовувати бюджетні кошти безпосередньо на фінансування конкретних послуг відповідно до потреб ветерана, стимулюючи конкуренцію між надавачами послуг і підвищуючи їх якість [2]. Важливим елементом міжнародного досвіду є активне залучення приватного сектору та неурядових організацій до фінансування й реалізації програм підтримки ветеранів через механізми державно-приватного партнерства та соціального інвестування; зокрема, у ряді країн застосовуються соціальні облігації та моделі фінансування за результатами, які дозволяють державі оплачувати лише ті програми, що досягають вимірюваного соціального ефекту, зменшуючи фінансові ризики та підвищуючи ефективність використання ресурсів [4; 6]. Особливої уваги заслуговує міжнародний досвід підтримки ветеранського підприємництва, де фінансові інновації поєднуються з освітніми та консультаційними програмами, пільговим кредитуванням, грантовою підтримкою та податковими стимулами, що сприяє економічній самостійності ветеранів і зниженню їх залежності від системи соціальних трансфертів [7]. Для України адаптація міжнародного досвіду має відбуватися з урахуванням специфіки післявоєнного відновлення, високого рівня бюджетних обмежень, регіональних диспропорцій та інституційних викликів, пов'язаних із реформуванням системи соціального захисту. Наукові дослідження наголошують, що пряме копіювання зарубіжних моделей є малоефективним, натомість доцільним є селективне впровадження окремих фінансових інновацій із їх подальшою адаптацією до національного нормативно-правового поля та управлінських практик [1; 3]. Перспективними для України є розвиток цифрових ветеранських сервісів на національному та місцевому рівнях, упровадження персоналізованих фінансових інструментів підтримки, розширення практик соціального інвестування та формування ефективних моделей державно-приватного партнерства у сфері соціальних послуг, що дозволить підвищити їх доступність, адресність і фінансову стійкість [5; 6]. Таким чином, міжнародний досвід підтверджує доцільність використання фінансових інновацій як системного інструменту підвищення доступності

соціальних послуг для ветеранів, а його адаптація в Україні за умови інституційної узгодженості та стратегічного планування може стати важливим чинником успішної соціальної реінтеграції ветеранів і реалізації цілей післявоєнного відновлення держави.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. За результатами проведеного дослідження встановлено, що проблема підвищення доступності соціальних послуг для ветеранів війни в Україні є однією з ключових складових післявоєнного соціально-економічного відновлення та потребує комплексного наукового й практичного осмислення. Доведено, що чинна система соціального захисту ветеранів, попри наявність нормативно-правової бази та інституційної інфраструктури, залишається недостатньо ефективною з огляду на зростання кількості отримувачів соціальних послуг, обмеженість фінансових ресурсів, фрагментованість управлінських механізмів і нерівномірність доступу до послуг у територіальному вимірі. Узагальнення теоретичних підходів дозволило обґрунтувати соціальний захист ветеранів як інвестиційний напрям соціальної політики, орієнтований не лише на компенсацію втрат, а й на відновлення та розвиток соціально-економічного потенціалу ветеранів. У ході дослідження встановлено, що фінансові інновації виступають системоутворюючим інструментом модернізації соціальних послуг, оскільки сприяють підвищенню їх адресності, прозорості та ефективності, зменшенню адміністративних витрат і розширенню охоплення ветеранів комплексними сервісами соціальної, медичної та професійної реінтеграції. Аналіз міжнародного досвіду засвідчив, що успішні моделі підтримки ветеранів ґрунтуються на поєднанні цифрових фінансових рішень, персоналізованих інструментів фінансування, механізмів соціального інвестування та державно-приватного партнерства, що дозволяє забезпечити фінансову стійкість соціальних програм і орієнтацію на вимірювані соціальні результати. Обґрунтовано, що для України найбільш перспективними напрямками адаптації міжнародних практик є розвиток цифрових ветеранських сервісів, упровадження індивідуальних фінансових інструментів підтримки, розширення

залучення приватного сектору та громадських організацій до надання соціальних послуг, а також формування ефективної системи моніторингу та оцінювання соціального ефекту використання фінансових ресурсів. Зроблено висновок, що впровадження фінансових інновацій у систему соціального захисту ветеранів має розглядатися як стратегічний пріоритет державної соціальної політики у післявоєнний період, реалізація якого сприятиме підвищенню якості життя ветеранів, їх успішній соціально-економічній реінтеграції та формуванню передумов для сталого й інклюзивного розвитку України.

Література

1. Яцкевич І.В. Інноваційна політика України в післявоєнний період. Економіка та суспільство. 2022. Випуск 39. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1392>
2. Воробйова Г. В., Зозуля С. С. Зарубіжні тренди соціальної політики захисту ветеранів. Актуальні проблеми політики. 2021. № 68. С. 90-95.
3. Селянінова А., Кузьбіда В., Хоменко Я. Роль держави у соціальній реінтеграції ветеранів та ветеранок. 2024. 28 с. URL: <https://veteranfund.com.ua/wp-content/uploads/2024/10/Rol-derzhavy-u-sotsialniy-reintehratsii-veteraniv-i-veteranok.pdf>.
4. Шевченко Р. П. Інноваційні підходи до організації соціального захисту ветеранів війни: міжнародний досвід. Інвестиції: практика та досвід. 2024. №3. С. 184-188.
5. Роль держави у соціальній реінтеграції ветеранів та ветеранок: аналітичне дослідження. Український ветеранський фонд. 2024. URL: <https://veteranfund.com.ua/wpcontent/uploads/2024/10/Rol-derzhavy-u-sotsialniy-reintehratsii-veteraniv-i-veteranok.pdf>
6. Семенова І. Реінтеграція ветеранів у цивільне життя: міжнародний досвід. Економіка та суспільство. 2024. № 5. С. 1-9.

7. Захаріна Т.І. Реінтеграційний потенціал ветеранів як чинник успішної їх реінтеграції в соціум. *Social Work and Education*. 2023. Т. 10, № 3. С. 263–275.

References

1. Yatskevych, I. V. (2022), “Innovation policy of Ukraine in the post-war period”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. (39), available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1392> (Accessed 30 Jan 2026).
2. Vorobiova, H. V., & Zozulia, S. S. (2021), “Foreign trends in veteran protection social policy”, *Aktualni problemy polityky*, vol. (68), pp. 90–95.
3. Selianinova, A., Kuzbida, V., & Khomenko, Ya. (2024), “The role of the state in the social reintegration of male and female veterans”, available at: <https://veteranfund.com.ua/wp-content/uploads/2024/10/Rol-derzhavy-u-sotsialniy-reintehratsii-veteraniv-i-veteranok.pdf> (Accessed 30 Jan 2026).
4. Shevchenko, R. P. (2024), “Innovative approaches to organizing social protection for war veterans: international experience”, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. (3), pp. 184–188.
5. Ukrainian Veteran Fund. (2024), “The role of the state in the social reintegration of male and female veterans: Analytical research”, available at: <https://veteranfund.com.ua/wp-content/uploads/2024/10/Rol-derzhavy-u-sotsialniy-reintehratsii-veteraniv-i-veteranok.pdf> (Accessed 30 Jan 2026).
6. Semenova, I. (2024), “Reintegration of veterans into civilian life: international experience”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. (5), pp. 1–9.
7. Zakharina, T. I. (2023), “Reintegration potential of veterans as a factor of their successful reintegration into society”, *Social Work and Education*, vol. 10(3), pp. 263–275.

Отримано редакцією журналу / Received: 10.02.26

Прорецензовано / Revised: 16.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 19.02.26